ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2013

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΘΟΣ
Μία παράσταση για το ΚΕΘΕΑ

Στο πλευρό του ΚΕΘΕΑ θα σταθούν οι παραγωγοί και συντελεστές της επιτυχημένης θεατρικής παράστασης Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΘΟΣ, του Διονύσιου Σολωμού, σε σκηνοθεσία Δήμου Αβδελιώδη.

Η θεατρική παράσταση την **Τρίτη 22 Οκτωβρίου** θα είναι αφιερωμένη στο ΚΕΘΕΑ, καθώς μέρος των εσόδων από τα εισιτήρια θα δοθεί στον οργανισμό, προκειμένου να στηριχτεί το έργο που προσφέρει πανελλαδικά εδώ και 30 χρόνια στη θεραπεία και κοινωνική επανένταξη των εξαρτημένων ατόμων.

Η παράσταση Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΘΟΣ, με την Όλια Λαζαρίδου στον πρωταγωνιστικό ρόλο, παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία στο φετινό Φεστιβάλ Αθηνών και μετά τις εξαιρετικές κριτικές που έλαβε θα συνεχιστεί και τη φετινή σεζόν και θα παίζεται από 21/10 και κάθε Δευτέρα & Τρίτη στο ΘΕΑΤΡΟ ΤΡΙΑΝΟΝ, για 10 μόνο παραστάσεις.

Σας καλούμε όλους να στηρίξετε την ευγενική αυτή πρωτοβουλία και να παρακολουθήσετε την παράσταση στις **22 Οκτωβρίου, στις 9 μ.μ., στο θέατρο Τριανόν** (Κοδρίκτωνος 21- Πατησίων 101, 2108215469)

Ακολουθούν αναλυτικές πληροφορίες για τη θεατρική παράσταση.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΘΟΣ
Συγγραφέας: Διονύσιος Σολωμός
Σκηνοθέτης: Δήμος Αβδελιώδης
Ηθοποιοί: Ολια Λαζαρίδου, Δανάη Ρούσσου, Δήμητρα Κωτίδου
Συντελεστές
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ- ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Δήμος Αβδελιώδης
ΜΟΥΣΙΚΗ : Βαγγέλης Γιαννάκης
ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΑΓΑΛΜΑΤΑ: Αριστείδης Πατσόγλου
Οργάνωση Παραγωγής: Γιώργος Πουλίδης[-cosmocinema]
TV spot : http://youtu.be/Xo4muhvo-JA

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
13 & 10 ευρώ
ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ
Βιβλιοπωλεία ΙΑΝΟΣ (Σταδίου 24 - 2103217917)
Ταμείο Θεάτρου Τριανόν (Κοδρίκτωνος 21- Πατησίων 101, 2108215469)

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Η αινιγματικότητα του κειμένου έχει προκαλέσει ποικίλες ερμηνευτικές προσεγγίσεις. Γραμμένο το 1826 στη δημοτική γλώσσα, φέρει πολλά ζακυνθινά ιδιωματικά στοιχεία. Ο ποιητής το ξαναδούλεψε μέχρι το 1829, αλλά έμεινε ημιτελές. Δομημένο στο πρότυπο της βιβλικής Αποκάλυψης του Ιωάννη, είναι χωρισμένο σε κεφάλαια και το καθένα σε αριθμημένες παραγράφους.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η παράσταση παίζεται σαν μουσική παρτιτούρα. Ο ρυθμός, η μετρική του κειμένου δίνουν τον θεατρικό τόνο. Το πώς προφέρονται τα σύμφωνα και τα φωνήεντα, η διαχείριση της κάθε λέξης ξεχωριστά, ο τονισμός της για να εκφραστεί η νοηματική ενότητα.

Ο ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Το σκηνικό ακολουθεί αρχετυπική σύλληψη. Δυο μεγάλα ψηλά αγάλματα σηματοδοτούν το φως και το σκοτάδι, το καλό και το κακό.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΘΟΣ

Μια γυναίκα κακιά, μοχθηρή, δαιμονική, με μορφή απαίσια και γέλιο φοβερό, βρίζει, καταριέται αποδιώχνει τις Μεσολογγίτισσες που έχουν καταφύγει στη Ζάκυνθο, ανέστιες και πεινασμένες.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

“Με το έργο αυτό ο Σολωμός αφήνει το φώς και ανιχνεύει το σκοτάδι. Δανείζεται λοιπόν το προσωπείο του Αγίου Διονυσίου,-που έζησε σαν ιερομόναχος ως τα 172 του χρόνια σ’ ένα μοναστήρι της Κέρκυρας, για να κοιτάξει στα μάτια το κακό. Το γεγονός πως μπορεί να δει μέσα από τα μάτια ενός Άλλου, τον απελευθερώνει και τον μεταφέρει σαν πνεύμα, εκεί όπου μπορεί να βλέπει την τυφλή και ακατανόητη δύναμη του κακού, χωρίς να το φοβάται. Αυτή ακριβώς η έλλειψη φόβου είναι που τον θωρακίζει και του δίνει το έλλογο στοιχείο, τον έλεγχο, και την υπεροχή, ώστε το υποστασιοποιημένο κακό, -Η Γυναίκα της Ζάκυνθος εδώ,- να συντριφθεί αδύναμο μπροστά του. Το κακό εδώ δεν είναι οι Τούρκοι, δεν είναι ο απέναντι, δεν είναι ο προφανής εχθρός. Το κακό είναι ανάμεσά μας, είναι μέσα μας.
Σχεδίασε και άρχισε να γράφει το έργο το 1826 στη Ζάκυνθο, βλέποντας με συναισθήματα πόνου και απέραντης συμπάθειας, τις προσφυγοπούλες Γυναίκες από το πολιορκημένο Μεσολόγγι,- που επαιτούσαν ζητώντας τρόφιμα και χρήματα για τους έγκλειστους Άνδρες τους,- να αντιμετωπίζουν κατάμουτρα τη λεκτική βία, την προσβολή και την ταπείνωση από μια δύσμορφη, δαιμονική γυναίκα.
Το έργο, αν και έχει την επίφαση ενός οραματικού οίστρου, είναι ωστόσο απόλυτα ρεαλιστικό, γιατί ανιχνεύει τις αιτίες της κακοδαιμονίας και της διχόνοιας, σαν ζητήματα βαθιάς άγνοιας και αδυναμίας πρωτίστως ημών των ιδίων, των παρατηρητών, των φερομένων ως υποκειμένων του ορθού λόγου. Κάθε παρατήρηση και παραίτησή μας μπροστά σε κάτι παράλογο και άδικο , γίνεται αυτόματα προσχώρηση στο αντίθετο στρατόπεδο, της άγνοιας και του χάους, που εμπεριέχει το απρόβλεπτο, το οδυνηρό, το κακό.
Η παράσταση με την ανάδειξη του Λόγου του ποιητή, επιζητά να ανασύρει και να ζωντανέψει και όλες τις άλλες πτυχές που κρύβονται σ’ αυτό το έργο, που δεν παύει να μας

γοητεύει και να μας αφορά, σαν μια σημαντική κατάθεση ενός αγνού και μεγάλου στοχαστή, που ενεργοποιεί τη σκέψη μας επάνω σε θεμελιώδη ζητήματα της πραγματικότητας μας και της πραγματικής μας ταυτότητας.“

Δήμος Αβδελιώδης

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ